

Пролетари от всички страни, съеди съвайт се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Велико Търново

Година XXXIV

1977

ФЕВРУАРИ

24

Четвъртък

Вестникът е основан
през 1943 година

Брой 24 (3919)

Цена 2 стотинки

МНОГОСТРАННА ОБЩЕСТВЕНО- ПОЛИТИЧЕСКА ДЕИНОСТ

Градска отчетно-изборна конференция на Отечествения фронт във В. Търново

Деловият президиум на конференцията. На трибуна дружарят Никола Василев произнася словото си

Във вторник сутринта в голямата зала на кино „Полиграф“ във Велико Търново дойдоха 581 делегати на отчетно-изборната конференция на Градската организация на Отечествения фронт. В нейната работа възеха участие Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Асен Павлов, член на Бюро то на Националния съвет на Отечествения фронт, Михаил Николов, председател на Окрайното ръководство на БЗНС, Никола Стоянов, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Николай Чонев, първи секретар на градския комитет на БКП.

Докладът, прочетен от председателката на ГК на Отечествения фронт Мария Бакалова, отрази дейността на Градската организация през периода 1974-1977 г. Тя подчертава, че са настъпили положителни изменения в участията на Отечествения фронт в социалното управление и развитието на социалистическата демократия. Градската организация на Отечествения фронт е станала по-полни изразител на морално-политическото единство на своите членове. Докладът предизвика голям интерес. Изказаха се 11 делегати.

В своето слово дружарят Никола Василев запозна присъствуващите с главните резултати от развитието на окръга през последните години и проблемите, които трябва да бъдат решени през 1977 година и седмата петилетка. Той подчертава, че социално-икономическото и обществено-политическото развитие на Велико Търново са неделими от дейността на градската отечественострояща организация. В това отношение работата на градския комитет на Отечествения фронт се оценява положително.

Дружарят Василев даде и някои насоки за бъдещата дейност: да се разгърне активна и целенасочена дейност в кварталните организации по местоживеещите за укрепване на морално-политическия единство на населението и за мобилизиране на силите на трудащите се за изпълнение на партитната политика във всички сфери и звена. Нужно е, каза той, да се разнообразяват и задълбочават формите на участие на трудащите се в управлението на общината, да се засилват общественият контрол и критиката за отстраняване на недостатъците в обслужването на населението, за да се реализират по-пълно мероприятията на Декемврийската програма на Партията. Трябва да се разширят участията на Отечествения фронт във формирането и изпълнението на плановете за обществено-икономическото развитие на общината. Особено внимание следва да се обърне на практическото участие на населението в изпълнение на строителната програма, в събиране и оползотворяване на вторичните суровини, в разграждане на движение за благоустройстване и хигиенизиране на града, за опазване, възстановяване и обогатяване на природната среда, за най-рационално използване на средствата от самооблагането и доброволния труд на населението.

Положителна оценка за работата на градската организация на Отечествения фронт и препоръки за още по-полно засърване на трудащите се дадоха от Асен Павлов.

За председател на ГК на Отечествения фронт беше преизбрана Мария Бакалова. Асен Павлов.

ДВУСМЕННИЦИ

Жилищното строителство и през тази година ще бъде един от най-отговорните фронтове за колективите от СМК — Велико Търново. За това в изпълнение на партийната повеля за пълно използване на строителната техника, за увеличаване на сменността по пусковите обекти в редица поделения се организира широка масово-политическа работа сред бригадните колективи.

Първите ластовици на двусмениците „долетях“ от Свищов. Бригадата на Борис Бонев, изграждаща жилищен

блок на СМК в града, даде пример. Последваха я строителите и монтажниците на Петър Йонков от ЕЖБ-18.

Една вечер към 20.00 часа решихме да проверим има ли хора по обекта — споделя инж. Георги Дончев, зам.-генерален директор на СМК. — Възхихме се от дисциплината на всички, в това число и на кулохраните! Първият съпътник на кулохрана е бил

Свищовските двусменици бяха посредувани от бригадата на Тошо Чонев, участвуваща в изграждането на ж.к. „Чолаковци“ във Велико Търново. Разделена на две звена с отговорници Иван Любенов и Христо Радков и под непосредственото ръководство на бригадира Тошо Чонев и техника Иван Петров те ускоряват завършването на едропанелния жилищен блок...

Самодейни състави и актьори от Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ изпълняват концертна програма.

Вчера пратениците на съветската страна участваха във възрастта, посветени на празника в училище „Бачо Киро“, езикова гимназия „Асен Златаров“ и ЕМЗ „Ивайло“ — Велико Търново.

Веселин Долчинков

Тържествени събрания по

случай Дена на Съветската армия се състояха в Горна Оряховица, в СХК „Свищоза“

— Свищов, където присъствуваха световните специалисти от Завода за изкуства на

коприна, и на други места.

Бъв възкач на национал

ни преглед на историческата

тема в изкуствата „Поглед

към вековете“ във вторник

в София се състояха съвместни

срещи на представители на

секция „Драматургия“ при СБП, на Съюза на артистите

в България, на Комитета за

изкуство и култура и на Ве-

лико Търново. Срещата беше

открита и ръководена от Ана Шомова, секретар на Съюза на артистите в България.

Информация за „Поглед към

вековете“, който ще се състои

във Велико Търново през

1978 г. и ще бъде посветен на

100-годишнината от Освобождението, изнесе Мария Манева,

секретар на Окръжния на-

роден съвет.

Доклад на тема „Проблемите на историческа

та драма“ прочете литератур

ният критик Чавдар Добрев,

— Готово! — провиква се купоранистът Косю Гечков.

— Поставена е още една па-

нела...

Михаил Манолов

Снимки Иван Русев

Звеното е технически ръководител Иван Петров работи втора смяна през седмицата

Изпълнението на насрещния

план — главна задача

Във вторник се състоя за седане на бюрото на Окръжния комитет на БКП. Бяха обсъдени изпълнението на насрещните планове в икономика

та на окръга от началото на годината до днес и мерките, които се вземат за мобилизиране на сили и за широкото участие на трудащите се във всенародното социалистическо съревнование. В заседанието участваха и зам.-председателят на Министерски съвет Мако Даков.

Председателят на ОНС Димитър Църов информира

за досегашните резултати, за затрудненията и мерките за преодоляването им.

Другарят Мако Даков обръща внимание върху необходимостта от делово и творческо решаване на възникналите проблеми, разгръщане на по-голяма инициативност на трудащите се във всенародното социалистическо съревнование. В заседанието участваха и зам.-председателят на Министерски съвет Мако Даков.

Председателят на ОНС Димитър Църов информира

Петранка Димитрова

Емилиян Станев — два пъти герой на социалистическия труд

Държавният съвет е издал указ, с който удостои за втори път със званието „Герой на социалистическия труд“ писателя Емилиян Станев (Никола Стоянов Станев) по случай 70-годишнината от рождението му и за неговите големи заслуги към българската литература.

Емилиян Станев (Никола Стоянов Станев), един от най-известните български писатели, роден на 14 февруари 1907 г. във Велико Търново, Гимназия „Св. св. Кирил и Методий“ в гр. Елена. Следва Художествената академия — София. Член е на БКП.

Първите сързации печат във вестник „Литературен глас“. През 1938 г. издава сборника „Примамливи блясъци“, а през 1940 г. — сборникът „Сами“.

Автор е на книгите: „Крадецът на праскови“, „В тиха вечер“, „Вълчи нощи“, „Козелът“, „Търновска царница“, „Илан Кондев“, „Легенда за Сибиния преславска княз“, „Антихрист“, „Скот народъ“, и непостижимото „Язовъръ“, „Тихия Назарий“, „Вълчът“, др., както и на книгите за деца „През води и гори“, „Лъкомото мече“, „Сълнчевото зайче“, „Повест за една гора“, „Когато скръжат се топи“, „Януарско гнездо“, „Черничка“, „Фокер“, „Дива птица“, „Къщичка под снега“, „Горски чудеса“, „Те-

дъжък живот“ и др.

Дълги години Емилиян Станев е член на управляния съвет на Съюза на българските писатели.

Удостоен е със званието „Герой на социалистическия труд“.

„Народен дялък на културата“.

„Пауровска награда“.

„Награждан е с ордените „Карил и Методий“ — първа степен, „Червено знаме на труда“, „На родна република България“ — трета степен, и орден „Георги Димитров“.

Сързаният на ГК на БКП Стоян Стоянов даде някакъв указа

на партийни комитети и първични партийни организации в МЗ „Янтра“, КЗ „П. Цицер“, КУ „Раховец“, Бонбонена фабрика и Пътищески превози народ“ към В. Търново.

Секретарят на ГК на БКП Стоян Стоянов даде някакъв указа

на партийни събрания във връзка с всеобщността

та на социалистическото сърев-

нование, основният показател „Ефек-

тивност и качество“ и необходимостта

от промишлени оценки по

организацията на социалистическо

съревнование и неговата

ефективност.

Найден Русев

от ПУСТО В ПРАЗНО ...

Хроника на една жалба

С ПРОТОКОЛ ОТ 21. III.

1974 г. е приет жилищен

блок ППЛ-3 на улица „М. Га-

бровска“ № 6 в квартал

<p

„ТЪРНОВГРАД Е СВЕТИЯ ...“

Бъв връзка със 70-годишнината на нашия земляк, именният български писател академик Емилиян Станев, представител на редакцията помоли писателя да отговори на няколко въпроса. Молбата ни той изпълни с готовност.

— Другарю Станев, за нас би било интересно да чуем как протича при Вас творческият процес и да ни разкажете за работата Ви над слово то.

— За да отговоря на този въпрос трябва поне пет страници. „Творчески процес“? Но това е съсем определен поддъст според темата, според нагласата на самия писател, своеобразен израз на не говите възможности, винкова разбирання. При всеки писател той е различен. Колкото за словото — казал съм го и ще повторя: когато пиша, слушам как звуци написите като за словото — казвал съм най-добро свидетелство, най-звукучната фраза, най-ясната мисъл. Който е лишен от та къв слух, няма усет за езици, а който има ясна мисъл е като мътна вода — в нея нищо не се вижда, до като в бистрата се вижда и дъното.

— Докъде в историческия роман трябва да стига дозата на документа и художествата измислица?

— Дозата на документа е толкова потребна, колкото да създаде историческа достоверност, но не само на историческите факти, а и на епата, на внушището, че та къв е бил животът в ново време. Писателят може да преинчи истината, както е направил например Шипел в „Дон Карлос“, за когото се

работи ще говоря, когато ус

лея да ги напиша. Иначе няма смисъл. Добрите намерения си остават само намерения, ако не могат да се осъществят.

— По случая Вашата 70-го

дишнина велико-търновчани

като на свой свиден син Ви

пожелават здраве и сили, за

да се множат успехите на

нашата национална литература.

А Вие какво бихте им по

желали!

— Ето какво: да пазят ста

рините на Търновград; да не

оставят гроба на Калоян да

зее като крап, а да го из

градят както му прилича

и да сложят там поне един над

пис, защото това е част от

българската история; да пи-

тат какво става със скелета

му и да държат да се запла-

зи; да открият кой стро-

и главата на цар Иван АЛЕК-

САНДЪР, когато преди години

се разкриха гробовете в

дворцовата църква и

ако знаят кой е той, да ис-

кат наказанието му; да не

мълчат и да не чакат самият

Калоян да възкресне и да им

рече „аз съм“; да помнят, че

Велико Търново е светина и

божка картина и да не преба-

ват към нея нещо, ковто би

я загрозил; да очистят Янтра

от мърсотията; да изнес-

тят паметника на Велко Джам-

джията, като оставят на мяс-

то му един квадратен ме-

тър с вечни горящ огнь; да

съборят сградата на бившото

Енергообединение и въхру-

ската да издълбат

леф с надпис за Белчовата

затвора. По този начин ще се

разширят и площад „Баждар-

ль“.

— На моите съграждани — от

сърце здраве и щастие!

— Върху какво работите се га? Разбрахме, че пишете автобиографични книги

— Пиша спомени, пиша и

най-често разказ, работя и над

един роман. За тия бъдещи

— Датата на документа е

толкова потребна, колкото да

създаде историческа досто-

верност, но не само на исто-

рическите факти, а и на епо-

хата, на внушището, че та

е бил животът в ново време.

Писателят може да преинчи

истината, както е направил

например Шипел в „Дон Карлос“, за когото се

известни са драматични и

драматични събития от близ

кото и далечно минало, интерпретирани умело от талантливото перо на големия писател.

Най-добрите произведения на Емилиян Станев са свързани с Великотърновския край. Те носят атмосферата на Велико Търново и неговите околности, вършат ни към лица и събития от близ

кото и далечно минало, интерпретирани умело от талантливото перо на големия писател.

СЪРНА

Разказ

леч.

Все пак аз го чаках, докато сънцето докосне зърните на бакрите и тяхните сянки легнат в ни-

зината. Небето се избистри и засия с кротка, дъл- бока синина. Във въздуха висеше нещо безпомощно и до болка нежно. Аз общах да съзерцавам тия есенни залези, които изгряват в следка и тих скръб. Тогава покълтели гори, нарахвали сънките от никакъв въ- търъ, са неподвижни, сякаш са упoenи от своята теж- ка красота.

После метната сърнено на рамената си и слязах в един тъмен дол, където имаше стар някогашен път.

Там расте висока, ръждива патрат. Влага и бу- рени покриват дългото на дала, сякаш това място бе ше кът, останал от друга ера. Сутрешната слана още блестеше между тъмната патрат.

Като оставих сърнено на пътя, отбих се настрана към гората, дето имаше стар някогашен път. И то ето, че и сънките от него са върнати.

Изведнък тя се върна. След няколко минути ясно чух стъпките ѝ.

— Туп-туп, туп-туп! — едва доловимо кънеше

сухата земя под нейните копита. Тишината дала приближава всички звуци и ги усилва.

Няколко пъти тя се спира и дълго време стои на едно място. После тръгваща с дебенци крачки.

И аз дебех. Тялото ми тръпнаше. Като че се боях от нещо и същевременно изгражд от нетърпимо по-скоро то да стане.

И аз, че сърната добре съвсем наблизо, на брега на дала, и там се спря. Кръста биеше в слепите очи. Аз се яздосах на дишането си. Редката лун на светлина се лееше над заспалата гора. Дърветата ме гледаха като хора, затинали дъх в очицане...

Няколко минути продължи напрегнатата тишина. В дългото на дала нещо се срути. Клоните на храстите се разлюляха и пред мен се очертава тъмния силует на сърната.

Тя застана неподвижно, като вкаменена. Половина от тялото й почваше в патрата, но вдигната и глава и линията на гърба й са виждаха добра.

Подчинен на някаква необорима сила, аз насочих пушката и дръпнах спусъка...

Гръмът бълсна в гората, долът сякаш изрева. Чар- веният патракът ми ослепи. Наша изпраща надолу и всичко затаи.

Няколко секунди тя душеше въздуха и се вслуш- ваше. Аз стоях тъй неподвижно, че трептава-

т и напрежение поглед не ме заблъза. Но тя усещаше моето присъствие и страхът в нея се бореше с инстинкта ѝ да пропадне.

Неочаквано удари с предните си крака о замъя. Този знак се отнасяше за сърнено. Ала то лежеше неподвижно. Тогава, като не смеаше да се приближи до него, тя се отдръпна назад и аз чух колебливите ѝ етъпки в гората край дала.

Сърната си беше отишла и, може би, завинаги. Обхвана ме яд. Тръбаше да стрелям, а не стрелях.

Страстно ми се искаше да я видя още веднъж, но не още веднъж. Това желание беше тъй силно и нещърпливо че с престанах да дишам и започнах да се впускам с полуотворена уста.

Пълната тихият, неуловим като въздушна. Черната настъпала патрат едва зашумя, а въздушна.

Гради се настъпала сънките от тялото ми.

След това се извършил сънките от тялото ми.

— Тя ще се върне — мисах си аз. — Ще оти-

де до мястото, дето днес е лежала с него, ще по-

деше по глинестия сипей.

— Помислих, че спиш — забелязах другият.

— Студене е. Ако засля, ще настини. Но аз мълчи на друго.

— Какво има?

— О, нищо. Спомни си нещо, понеже мисах за сърната, която ухиме днес.

— Някакъв приключение?

— Да, да, слуша... спомен. Доста отдавна съна-

работа. Тогава бях инженер в едно планинско

градче, в което имаше стар турска часовник и много скъпу.

Той се оживи внезапно и добави горещо:

— Прекрасни бях тия гори през тихите, светли

весни дни, изпълни със сладостна умора. Слави- ни дни!.. Път и цялък този край е чудно спокойен.

Гради се настъпала сънките от тялото ми.

— Гради се настъпала сънките от тялото ми.